

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010002
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného

E. R.,

nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom F., H. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/1/2019 zo dňa 11. marca 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 21T/68/2015 zo dňa 18.9.2015 bol E. R. odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve k trestu odňatia slobody na 5 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na 3 roky.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného na podmienčne prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou odsúdeného, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť sám písomne odôvodnil. Podľa názoru odsúdeného sa súd dostatočne nezaoberal a nevysporiadal s niektorými hodnotiacimi kritériami rizika sociálneho zlyhania, ktoré majú pre odsúdeného diskriminačný charakter (muž, vek, vzdelanie), pričom by došlo k zníženiu o 3 body, čo by potom znamenalo stredný stupeň sociálneho zlyhania. Odsúdený tiež namietal, že nemal možnosť plnohodnotne sa pred súdom vyjadriť k svojmu návrhu. Uviedol, že vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a je pripravený viesť riadny život v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Má písomný prísľub zamestnania, ako aj čestné vyhlásenie matky o možnosti bývania a podmienok na nový život a zaradenie sa do spoločnosti.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného E. R. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, rozhodoval v senáte na verejnom zasadnutí. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí pritom nevyplýva, že by odsúdený tu nemal možnosť „plnohodnotne“ sa vyjadriť. Tu bol po zákonom poučení k svojmu návrhu súdom vypočutý, pričom uviedol, že v žiadosti všetko napísal. Ústne tu tiež namietal výsledky tabuľky sociálneho zlyhania o vysokom stupni, pretože to nevie nijakým spôsobom ovplyvniť a zmeniť.

Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Možno prisvedčiť názoru súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku z pohľadu výkonu potrebnej dĺžky trestu odňatia slobody (3/4). Taktiež záver o splnení prvej materiálnej podmienky o správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnení povinností, preukazujúcich polepšenie odsúdeného, je správny.

Vo vzťahu k nespĺneniu druhej materiálnej podmienky z pohľadu očakávania vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení, súd prvého stupňa nevychádzal len z odsúdeným namietaného „vysokého rizika sociálneho zlyhania“ z pohľadu jeho resocializačnej prognózy, ale predovšetkým z toho, že odsúdeným doposiaľ vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody taktiež za drogovú trestnú činnosť (dve odsúdenia) sa zjavne minuli prevýchovnému účinku. Navyiac odsúdený sa obzvlášť závažného zločinu drogového charakteru dopustil prakticky hneď po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 17.4.2013, ktorý mu bol uložený tiež za drogovú trestnú činnosť.

Z uvedeného potom vyplýva, že možnosti nápravy odsúdeného sú mimoriadne sťažené, pričom pre jeho podmiennečné prepustenie by nesvedčilo ani stredné riziko sociálneho zlyhania. Je pritom nepochybné, že aj v dvoch predchádzajúcich prípadoch, kedy bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (dňa 4.2.2010 a 14.4.2013) „sľuboval, že povedie riadny život, čo vzhľadom na spáchanie obzvlášť závažného zločinu nespínil.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.